

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/798/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712216020
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712216020.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova ul. č. 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zastúpený advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému Slovenská republika, v jej mene: Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava 813 11, Župné námestie 13, o zaplatenie majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen zo dňa 14.05.2015, č. k. 17C/188/2012-307, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok okresného súdu a vec mu vracia na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd zamietol žalobu, ktorou sa domáhal žalobca voči žalovanej náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ktorá mu mala byť spôsobená okresným súdom v exekučných konaniach tvrdeným nesprávnym úradným postupom. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Prvostupňový súd po vykonaní dokazovania konštatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Žalobca rovnako nepreukázal výšku tvrdenej škody, ako aj nemajetkovej ujmy, pri ktorých ani nie je zrejmé, ako k týmto sumám žalobca dospel. Žalobca by v každom konkrétnom konaní na preukázanie vzniku škody musel produkovať dôkazy preukazujúce škodu pri každej individuálnej pohľadávke. Od povinnosti riadne preukázať vznik a výšku škody žalobcu neodbremeňuje množstvo podaných žalôb, ťažkosti pri jej vyčíslení a preukazovaní, ani ochrana osobných údajov, obchodného tajomstva, či dôverných informácií, teda skutočností, ktorými žalobca exemplárne nesplnenie dôkaznej povinnosti odôvodňuje. Súd mal za to, že žalobca nepreukázal splnenie základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., súd považoval žalobu za právne neopodstatnenú a neodôvodnenú. Úspešnej žalovanej náhradu trov konania nepriznal, pretože túto náhradu nepožadovala.

Proti rozsudku okresného súdu podal žalobca v zákonom stanovenej lehote odvolanie. Tvrdil, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p. (odňatie možnosti účastníkovi konať pred súdom), § 205 ods. 2, písm. a) O.s.p., že vo veci rozhodoval vylúčený sudca, § 205 ods. 2, písm. a) O.s.p., že súd nesprávne právne vec posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav, nevykonával navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam, doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Vytýka prvostupňovému súdu, že vec prejednal v neprítomnosti účastníkov postupujúc podľa § 101 ods. 2 O.s.p., napriek tomu, že žalobca riadne a včas požiadal o zrušenie pojednávania a uviedol dôležité dôvody, zároveň predložil listiny spájané s označenými dôvodmi. Upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že zákonného sudcu je potrebné z konania vylúčiť pre jeho zaujatosť vo veci,

príčom poukázal na rozhodujúcu prax niektorých krajských súdov v SR. Súd rozhodol napriek tomu, že žalobca ho oboznámil s tým, že trvá na osobnej účasti svojho právneho zástupcu na pojednávaní, ktoré však bude vedené pred nestranným sudcom na nestrannom súde. Vytýka súdu, že mu neumožnil oboznámiť sa so všetkými predloženými dôkazmi a stanoviskami a dať mu možnosť vyjadriť sa s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie. Rozhodol bez toho, aby žalobca mohol ovplyvniť rozhodnutie všeobecného súdu a vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci. Vytýka porušenie práva žalobcu na kontradiktórny súdny proces, keď sa vo veci neuskutočnilo ústne pojednávanie napriek tomu, že v tejto veci nebolo možné bez nariadenia pojednávania rozhodnúť. Poukazuje na skutočnosť, že žalovaná sa napriek výzve súdu k doručenému žalobnému návrhu nevyjadrila, preto mal súd rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa § 153b O.s.p. K uplatnenej majetkovej škode vytýka súdu ignorovanie všetkých tvrdení o vzniknutej majetkovej škode vzhľadom na udržiavanie a správu informačného systému, zároveň vytýka nedostatok dôvodov, keď z odôvodnenia nemožno zistiť, akou úvahou dospel súd k záveru, že majetková škoda nevznikla. K nemajetkovej ujme absentuje vysvetlenie, prečo súd nekonštatoval porušenie práva žalobcu na prerokovanie veci bez zbytočných prielohov napriek tomu, že súd sám zistil, že o návrhu nebolo rozhodnuté v zákonom stanovenom čase. Navrhol zrušiť rozsudok okresného súdu a vrátiť vec prvostupňovému súdu na opätovné prejednanie.

Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v rozsahu danom ust. § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. Napadnutý rozsudok okresného súdu podľa § 221 ods. 1, písm. f) a h) O.s.p. zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd zistil, že napadnutým rozsudkom rozhodoval prvostupňový súd v spojených veciach, keď uznesením zo dňa 04.02.2013, č. k. 17C/188/2012-16 spojil na konanie celkom 20 vecí zo senátu 17C s tým, že tieto budú vedené pod sp. zn. 17C/188/2012. Okresný súd vytýčil pojednávanie na deň 14.05.2015, dňa 31.03.2015, predvolanie bolo doručené obom účastníkom dňa 07.04.2015. Žalovaná ospravedlnila svoju neúčast' na pojednávaní a navrhla rozhodnúť bez jej prítomnosti. Žalobca písomným podaním doručeným súdu dňa 07.05.2015 podal návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a súčasne aj návrh na prerušenie konania, a to do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010.

Zo zápisnice o pojednávaní (č. l. 300) zo dňa 14.05.2015 je zistené, že tohto pojednávania sa nezúčastnil nikto z predvolaných. Súd podľa § 101 ods. 2 O.s.p. uznesením rozhodol, že bude pojednávať v neprítomnosti právnych zástupcov žalobcu aj žalovanej. Následne uznesením zastavil konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Ďalej uznesením zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o prejudiciálnej otázke, ktorú navrhla predložiť Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR Súdnemu dvoru Európskej únie v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7C/6/2010. Ďalej je zistené, že súd s poukazom na ust. § 118 ods. 1 O.s.p. oboznámil výsledky prípravy pojednávania, podľa § 129 O.s.p. prečítal listinné dôkazy uvedené v zápisnici (dôkazy z obsahu spisu a predmetné exekučné spisy, resp. úradné záznamy z exekučných spisov). Následne súd poučil podľa § 120 ods. 4 O.s.p., podľa § 118 ods. 2 O.s.p. uviedol, ktoré skutkové tvrdenia považuje za zhodné a ktoré zostali sporné, ktoré z navrhnutých dôkazov budú vykonávané a ktoré súd nevykoná napriek návrhu. Súd uznesením ďalšie dokazovanie nenariadil a dokazovanie vyhlásil za skončené, následne bol vyhlásený rozsudok, ktorým súd návrh žalobcu zamietol a žalovanej nepriznal náhradu trov konania.

Vzhľadom na vyššie uvedený postup konania prvostupňového súdu, považuje odvolací súd dôvody odvolania, podľa ktorých nemal prvostupňový súd splnené podmienky pre postup podľa § 101 ods. 2 O.s.p., podľa ktorých súd rozhodol bez nariadenia ústneho pojednávania a podľa ktorých mal rozhodnúť podľa § 153b O.s.p. rozsudkom pre zmeškanie za bezdôvodné, pretože z obsahu spisu je bez akýchkoľvek pochybností zrejmé, že prvostupňový súd vytýčil pojednávanie, účastníci dostali predvolanie včas, žalobca síce navrhol zrušiť pojednávanie a konanie prerušiť, neospravedlnil sa však z vytýčeného pojednávania a neprítomnosť žiadnym spôsobom nezdôvodnil, ani neospravedlnil. Za takýchto podmienok nemožno súhlasiť s tým, že došlo k porušeniu jeho práva na kontradiktórny súdny proces. Toto rovnako platí aj k otázke znemožnenia reagovať na vykonané dôkazy, pretože prvostupňový

súd vykonal dôkazy len takými dôkaznými prostriedkami, ktoré navrhol vykonať samotný žalobca a ktoré označil v žalobnom návrhu, teda vychádzal z predmetných exekučných spisov, v ktorých tvrdil žalobca nesprávny úradný postup súdu.

Pokiaľ však ide o odvolacie námietky týkajúce sa majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, odvolací súd konštatuje, že v tomto rozsahu je rozhodnutie prvostupňového súdu nepreskúmateľné, čím musí konštatovať vadu konania podľa § 212 ods. 3 O.s.p., na ktorú musí súd aj z úradnej povinnosti prihliadať. Odvolaním napadnuté rozhodnutie trpí takým nedostatkom dôvodov, že ide až o rozhodnutie nepreskúmateľné, je to dôvod na zrušenie rozhodnutia podľa § 221 ods. 1, písm. f) O.s.p., navyše takéto rozhodnutie musí byť považované za nesprávne, keď dôvodom na zrušenie je ust. § 221 ods. 1, písm. h) O.s.p.

Odvolací súd konštatoval, že prvostupňový súd síce v odôvodnení napadnutého rozsudku podrobne uviedol, čo zistil z jednotlivých exekučných spisov z pohľadu namietaného nesprávneho úradného postupu, teda v každej spojenej veci uviedol podrobne postup exekučného súdu z hľadiska jednotlivých úkonov a lehôt. Odvolací súd však zároveň musí konštatovať, že prvostupňový súd tieto svoje zistenia žiadnym spôsobom okrem popísania jednotlivých zistení nevyhodnotil. Prvostupňový súd síce citoval ust. § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci platného a účinného v čase začatia konania, k tvrdenému nesprávne úradnému postupu sa však žiadnym spôsobom nevyjadril. Dospel k záveru, že žalobca neunesol dôkazné bremeno tvrdenia, pretože nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, nepreukázal výšku tvrdenej škody, ako aj nemajetkovej ujmy a nie je zrejme, ako k sumám dospel.

Odvolací súd nemôže s takýmto záverom prvostupňového súdu súhlasiť, pretože v každom samostatnom návrhu žalobca výslovne uviedol, že si uplatňuje majetkovú škodu a v akej výške predstavujúcu náhradu istiny a príslušenstva, ktoré nemôžu byť priznané právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu... Ďalej uviedol, že si uplatňuje náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, keďže samotné konštatovanie porušenia práva na súdnu ochranu nie je dostatočným zadostučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom s tým, že uviedol, že uplatňuje 20% z uplatňovanej istiny s príslušenstvom ako primeranú náhradu nemajetkovej ujmy za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní... Nie je teda správny záver, že žalobca nekonkretizoval, či si uplatňuje skutočnú škodu alebo ušlý zisk, čo vyvracia samotný návrh na začatie konania, ďalej dospel k záveru, že žalobca nepreukázal výšku tvrdenej škody a nemajetkovej ujmy. K tomuto musí odvolací súd uviesť, že žalobca uviedol uplatňovanú výšku tvrdenej skutočnej škody a tvrdenej vzniknutej nemajetkovej ujmy, prvostupňový súd však bez uvedenia akýchkoľvek úvah prečo považuje žalobcom požadovanú výšku škody a nemajetkovej ujmy za nepreukázanú.

Rozhodnutie súdu (s výnimkami stanovenými zákonom napr. § 157 ods. 4 O.s.p.) musí obsahovať úplné a výstižné odôvodnenie. V súlade s § 157 ods. 2 O.s.p. musí súd v odôvodnení rozhodnutia podať výklad opodstatnenosti a zákonnosti výroku rozhodnutia a musí sa vysporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami. Jeho myšlienkový postup (úvahy) musí byť v odôvodnení dostatočne vysvetlený s poukazom na rozhodujúce skutočnosti zistené konajúcim súdom, ale tiež s poukazom na ním prijaté závery. Účelom odôvodnenia rozhodnutia je vysvetliť postup súdu a dôvody jeho rozhodnutia. Odôvodnenie rozhodnutia súdu musí byť aj dostatočným podkladom pre možnosť preskúmania veci v odvolacom konaní. Pokiaľ rozhodnutie prvostupňového súdu náležitosti stanovené v § 157 ods. 2 O.s.p. neobsahuje, je nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie porušuje právo účastníka na spravodlivý proces a v konečnom dôsledku odníma možnosť konať pred súdom. Napadnutý rozsudok podľa záveru odvolacieho súdu nezodpovedá požiadavkám kladeným na riadne odôvodnenie súdnych rozhodnutí. Prvostupňový súd sa v odôvodnení rozhodnutia dôsledne nevyrovnal s argumentáciou žalobcu, v zmysle ktorého nesprávnym úradným postupom mu mala byť spôsobená jednak skutočná škoda, ako aj nemateriálna ujma vo výške uvedenej žalobcom.

Vzhľadom na uvedené musel odvolací súd napadnutý rozsudok s poukazom na ust. § 221 ods. 1, písm. f) a h) O.s.p. zrušiť a podľa odseku 2 vrátiť vec prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V ďalšom konaní je potrebné postupovať uvedeným spôsobom tak, aby prvostupňový súd doplnil dokazovanie o žalobcom tvrdených skutočnostiach tak, aby bolo bez akýchkoľvek pochybností zrejme, či tvrdený nesprávny postup žalovanej bol v príčinnej súvislosti s doposiaľ len tvrdenou výškou materiálnej škody

a nemateriálnej ujmy tak, aby závery prvostupňového súdu boli obsiahnuté v dôvodoch rozsudku tak, aby boli preskúmateľné dôvody, na základe ktorých prvostupňový súd rozhodol, aby nebola odňatá možnosť účastníkom argumentovať na uvedené dôvody, aby bolo rozhodnutie zároveň preskúmateľné aj odvolacím súdom.

V novom rozhodnutí o veci rozhodne prvostupňový súd aj o náhrade trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním senátu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.